

215. Nu vaagner trindt i Enge.

(Morgensang.)

Moderato.

Emil Hartmann.

mp

1. Nu vaag-ner trindt i En - ge de fav - re Blom - sters Hær, med

Smil og Vel - lugt by - de Guds Fred de en og hver, Guds

mf *pp*

Fred til hver i - sær. Guds Fred til hver i - sær.

2. Guds Fred de byde Solen
og Bækken mellem Siv,
Guds Fred enhver den Skabning,
han naadig undte Liv, —
! Guds Fred til Mand og Viv. !

3. De byde Skovens Fugle
og Havets Fisk den med,
at Jorden over klinger
et uafbrudt Guds Fred, —
! God Morgen og Guds Fred! !

Jul. Chr. Gerson.

216. Nu Vintren er omme.

(Sommerstemning.)

Allegro moderato.

1. Nu Vin-tren er om-me, Skær-

sommer er nær, den Tid, vi har ventet saa læn - ge! I Sommerdragt pryder sig

Sko-ve-nes Træer, og grønklædt staa Marker og En - ge. De Smaa-fugle svin - ge sig

ly - stig mod Sky og syn - ge med jub - len - de Stem - me: Se,

nu har vi Sommer og Sol-skin paa ny, nu fø - ler man ret sig som hjem - me!

dolce

1. 2. 3.

2. Du skal ikke længer dig stænge i Bur
paa tomme og ensomme Steder;
nej, ud i den stolte, den frie Natur
der venter dig tusinde Glæder;
i Skovens Pavlun, under Bøgenes Ly,
hæv der med hver Sangfugl din Stemme,
syng: - Nu har vi Solskin og Sommer paa ny,
nu føler man først sig som hjemme!

3. Husk, Sommerens yndige Tid er saa kort
med varme og solrige Dage;
som Bølgen i Havet saa svinder den bort
og lader kun Mindet tilbage.
Hvis derfor du bær paa et vinterligt Sind,
et sorgfuldt og nedbøjet Hjerter,
lad Sommerens Solstraale skinne derind,
den smelter og mildner hver Smerte.

Sophus E. Neumann.